

- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan hankintaviranomainen ei esittänyt perusteluja, nimittäin hyväksytyjen tarjousten ominaisuuksia ja suhteellisia etuja, mikä on varainhoitoasetuksen 113 artiklan 2 kohdan ja unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o 966/2012 soveltamisäännöistä 29.10.2012 annetun komission asetuksen (EU) N:o 1268/2012 (varainhoitoasetuksen soveltamisasetus) 161 artiklan 3 kohdan, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan ja SEUT 296 artiklan vastaista.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan varainhoitoasetuksen 102 artiklan ja SEUT 15 artiklan 3 kohdan mukaista avoimuusperiaatetta on loukattu, koska hankintaviranomainen ei toimittanut tietoja ja todisteita siitä, olivatko tarjoajien tarjousten uudelleenarviointia varten toimittamat näytteet samoja kuin ensimmäisessä, myöhemmin perutussa arviointimenettelyssä alun perin arvioidut näytteet.

Kanne 26.6.2015 – NeXovation v. komissio**(Asia T-353/15)**

(2015/C 311/55)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: NeXovation, Inc. (Hendersonville, Tennessee, Yhdysvallat) (edustajat: asianajajat A. von Bergwelt, F. Henkel ja M. Nordmann)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa Saksan Nürburgringia varten käyttöön ottamasta valtiontuesta SA.31550 1.10.2014 tehdyn komission päätöksen C(2014) 3634 final (sellaisena kuin se on 13.4.2015 oikaistuna) siltä osin kuin:
- riidanalaisen päätöksen perusteluosan 285 kohdan ensimmäisestä luetelmakohdasta käy ilmi, ettei päätöksessä katsota Nürburgring GmbH:n, Motorsport Resort Nürburgring GmbH:n ja Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH:n varallisuuden myyntiä valtiontueksi
- riidanalaisen päätöksen perusteluosan 285 kohdan toisen luetelmakohdan ensimmäisestä virkkeestä käy ilmi, ettei Nürburgring GmbH:n, Motorsport Resort Nürburgring GmbH:n ja Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH:n varallisuuden myynnin katsota johtaneen taloudelliseen jatkumoon Nürburgring GmbH:n, Motorsport Resort Nürburgring GmbH:n ja Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH:n ja varallisuuden uuden omistajan Capricorn NÜRBURGRING Besitzgesellschaft GmbH:n tai sen tytäryhtiöiden välillä
- riidanalaisen päätöksen päätösosan 3 artiklan 2 kohdasta, joka perustuu sen perusteluosan 285 kohdan toisen luetelman kohdan toiseen virkkeeseen, käy ilmi, että päätöksessä on näin katsottu, ettei sisämarkkinoille soveltumattoman valtiontuen mahdollinen takaisinperiminen tule kohdistumaan tarjouspyyntömenettelyssä myydyn varallisuuden ostajaan Capricorn NÜRBURGRING Besitzgesellschaft GmbH:ön tai sen tytäryhtiöihin
- velvoittaa komission vastaamaan oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on riitauttanut 1.10.2014 tehdyn komission päätöksen (sellaisena kuin se on 13.4.2015 oikaistuna), koska siinä todetaan, että Nürburgringin kompleksin varallisuuden myyntiä ei ole pidettävä valtiontukena, että varallisuuden myynti ei johda varallisuus- tai taloudelliseen jatkumoon varallisuuden myyjien ja sen ostajan välillä ja että sisämarkkinoille soveltumattoman valtiontuen mahdollinen takaisinperiminen ei tule kohdistumaan varallisuuden ostajaan.

Kantaja tukeutuu seuraaviin oikeudellisiin perusteisiin:

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan komissio on soveltanut väärin SEUT 107 artiklan 1 kohtaa, koska se on käsittänyt väärin sen avoimen, läpinäkyvän ja syrjimättömän tarjouspyyntömenettelyn tarkoituksen, jossa varallisuus myytiin parhaan tarjouksen tehneelle, ja koska se ei ole asianmukaisesti tutkinut valtion osuutta myynnissä.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan komissio on soveltanut väärin SEUT 107 artiklan 1 kohtaa katsomalla, että ratavarallisuuden tilapäinen vuokrasopimus ei ole valtiontukea ja etteivät myyjät vaikuttaneet lainvastaisesti varallisuuden myyntiin edelleen venäläiselle sijoittajalle.
- 3) Kolmas kanneperuste, jona mukaan komissio on soveltanut väärin varallisuus- tai taloudellisen jatkumon periaatetta.
- 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan komissio on laiminlyönyt muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisen.
- 5) Viides kanneperuste, jonka mukaan komissio on loukannut asetuksen N:o 659/1999 20 artiklan 2 kohtaan perustuvia kantajan oikeuksia.
- 6) Kuudes kanneperuste, jonka mukaan komissio on loukannut periaatetta, joka velvoittaa tutkimaan asian puolueettomasti ja huolellisesti.
- 7) Seitsemäs kanneperuste, jonka mukaan komissio on soveltanut väärin SEUT 296 artiklan 2 kohtaa.

Valitus, jonka CJ on tehnyt 9.7.2015 virkamiestuomioistuimen yhdistetyissä asioissa F-159/12 ja F-161/12, CJ v. ECDC, 29.4.2015 antamasta tuomiosta

(Asia T-370/15 P)

(2015/C 311/56)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Valittaja: CJ (Agius Stefanos, Kreikka) (edustaja: asianajaja V. Koliass)

Muu osapuoli: Tautien ehkäisyn ja valvonnan eurooppalainen keskus (ECDC)

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- Kumoamaan virkamiestuomioistuimen yhdistetyissä asioissa F-159/12 ja F-161/12, CJ v. ECDC, 29.4.2015 antaman tuomion siltä osin kuin siinä
- asiassa F-159/122 hylättiin kanne osittain ja veloitettiin valittaja vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan
- asiassa F-161/12 hylättiin kanne kokonaisuudessaan ja veloitettiin valittaja vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan ECDC:n oikeudenkäyntikulut